

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושי- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיצד שותה בעציצו כו'.											◇	מ.
ניתי עשה ונדחה ל"ת.	רב כהנא, אמריתא לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא:										◇	מ.
היכא אמרינן ניתי עשה ונידחי ל"ת - כגון מילה בצרעת, דלא אפשר לקיומיה לעשה, אבל הכא אי אמרה דלא בעינא, מי איתיה לעשה כלל?	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]										◇	מ.
יתומה שנתארסה ונתגרשה, ר' אלעזר אומר: האונס - חייב, והמפתה - פטור.	[רבי אלעזר]										■	מ.
ר"א בשיטת ר"ע רבו אמרה	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:										■	מ.
יש לה קנס וקנסה לעצמה.	דאמר: [רבי עקיבא]										◇	מ.
ממאי?											◇	מ.
יתומה, ר"א אומר: האונס - חייב, והמפתה - פטור	מדקתני: [רבי אלעזר]										◇	מ.
יתומה פשיטא											!	מ.
אלא הא קמ"ל, דנערה שנתארסה ונתגרשה כיתומה, מה יתומה - לעצמה, אף נערה שנתארסה ונתגרשה - לעצמה.											!	מ.
הלכה כר' אלעזר.	רב זירא אמר רבה בר שילא אמר רב המנונא סבא א"ר אדא בר אהבה אמר רב:										◇	מ.
קרי רב עליה דרבי אלעזר: טובינא דחכימי.	[רב]										○	מ.
איזהו בושת? הכל לפי המבייש והמתבייש.											■	מ.
פגם - רואין אותה כאילו היא שפחה נמכרת בשוק, כמה היתה יפה וכמה היא יפה.											■	מ.
קנס - שוה בכל אדם. וכל שיש לו קצבה מן התורה - שוה בכל אדם.											■	מ.
ואימא: חמשים סלעים אמר רחמנא מכל מילי?											◇	מ.
יאמרו: בעל בת מלכים חמשים, בעל בת הדיוטות חמשים	רב זירא:										!	מ.
אי הכי, גבי עבד נמי יאמרו: עבד נוקב מרגליות שלשים, עבד עושה מעשה מחט שלשים	א"ל אביי:										◇	מ.
אילו באו עליה שנים, אחד כדרכה ואחד שלא כדרכה, יאמרו: בעל שלימה חמשים, בעל פגומה חמשים	אלא א"ר זירא:										◇	מ.
אי הכי, גבי עבד נמי יאמרו: עבד בריא שלשים, עבד מוכה שחין שלשים	א"ל אביי:										◇	מ.
אמר קרא: (דברים כ"ב) תחת אשר עינה, הני תחת אשר עינה, מכלל דאיכא בושת ופגם.	אלא אמר אביי:										!	מ.
אמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, הנאת שכיבה נ', מכלל דאיכא בושת ופגם.	רבא:										!	מ.
ואימא: לדידה											◇	מ.
א"ק: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה, כל שבה נעוריה לאביה.											!	מ.
מנין שמעשה הבת לאביה? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דאמר רב הונא אמר רב:										◇	מ.
למה לי? תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה											◇	מ.
אלא, ההיא בהפרת נדרים הוא דכתיב											◇	מ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלו נערות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא נילף מיניה												!	מז
ממונא מאיסורא לא ילפינן												?	מז
וכי תימא נילף מקנסא												!	מז
ממונא מקנסא לא ילפינן												?	מז
אלא, מסתברא דאביה הוי, דאי בעי מסר לה למנוול ומוכה שחין.												!	מז
פגם - רואין אותה כאילו היא שפחה נמכרת.													מז
היכי שיימינן לה?												^	מז
אומדין כמה אדם רוצה ליתן בין שפחה בתולה לשפחה בעולה לשמשו.	אבוה דשמואל:											!	מז
שפחה בעולה לשמשו, מאי נפקא ליה מינה?												?	מז
אלא, בין שפחה בעולה לשפחה שאינה בעולה להשיאה לעבדו.												!	מז
ולעבדו, מאי נפקא ליה מינה?												?	מז
בעבד שיש לו לרבו קורת רוח הימנו.												!	מז
כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר													מז
קטנה - יש לה מכר ואין לה קנס, נערה - יש לה קנס ואין לה מכר.													מז
הבוגרת - אין לה לא מכר ולא קנס.													מז
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: יש לה קנס במקום מכר	רב יהודה אמר רב:												מז
קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות - יש לה מכר ואין לה קנס, משתביא שתי שערות עד שתיבגר - יש לה קנס ואין לה מכר, דברי ר"מ, שהיה ר"מ אומר: כ"מ שיש מכר אין קנס, וכ"מ שיש קנס אין מכר	דתניא: [רבי מאיר]											◆ ■ ■ ■	מז
קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ועד שתיבגר - יש לה קנס	חכמים:											◆ ■ ■ ■	מז
קנס אין, מכר לא												?	מז
אימא: אף קנס במקום מכר.												■	מז
מ"ט דר"מ? א"ק: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, במהוה עצמה הכתוב מדבר.	רב חסדא:											■	מז
ורבנן?												?	מז
א"ק: נער, אפילו קטנה במשמע.	ריש לקיש:											!	מז
שמעה רב פפא בריה דרב חנן מבי כלוחית, אזל אמרה קמיה דרב שימי בר אשי												○	מז
אתון אהא מתניתו לה, אנן אהא מתנינן לה	א"ל: [רב שימי בר אשי]											■	מז
המוציא שם רע על הקטנה - פטור, שנא': (דברים כ"ב) ונתנו לאבי הנערה, נערה מלא דיבר הכתוב.	ריש לקיש:											■ ■	מז
טעמא דכתב רחמנא נערה, הא לאו הכי - הוה אמינא אפילו קטנה, והא כתיב: (דברים כ"ב) ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה, והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה וסקלوه, וקטנה לאו בת עונשין היא	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:											?	מז
אלא כאן נערה, הא כל מקום שנאמר נער - אפילו קטנה במשמע.												■	מז